

Anmeldelse

What Is Documentation?

Jon Kjær Amundsen,
Stud.scient.bibl.
k04jokj@dbstud.dk

Briet, Suzanne. (2006). *What Is Documentation: English Translation of the Classic French Text*. Oversat og redigeret af Day, R.E; Martinet, L. & Anghelescu, H. G. B. Lanham: Scarecrow press.

55 år skulle der gå, før denne klassiske tekst blev tilgængelig for os, der ikke er kyndige udi det franske. Man kunne forledes til at tro, at denne ventetid ville gøre den overflødig, men det er ingenlunde tilfældet. Med sine 38 sider er det en ganske kompakt, men ikke desto mindre tankevækkende, omgang teoretisering over emnet dokumentation.

Stilen er stærkt essay-præget og teksten forløber således som en flydende tankerække. Dette gør det på en gang både let og svært at følge med Briets tanker: På den ene side bliver man hele tiden holdt i hånden; på den anden side befinder man sig hurtigt i en helt ny tankerække, man ikke havde set komme.

Teksten indledes med en diskussion om, hvad der konstituerer et dokument. Det er denne diskussion, der har gjort bogen velkendt blandt de studerende på Danmarks Biblioteksskole; Michael Buckland har nemlig i en artikel refereret denne spændende tankerække, hvor Briet bruger eksemplet om en nyopdaget

antilope. Er den et dokument? Ja... og nej: Under normale omstændigheder er den ikke et dokument, men når vi begynder at iagttage den og sætte den i ZOO, gør vi den til et dokument. Herudfra begynder Briet en længere udredning af vigtigheden af dokumentation og af dokumentalistens særegne arbejde.

I 1951 havde de som bekendt ikke set skyggen af Internettet, men eksplosionen af dokumenter havde allerede bidt sig fast. Ligeledes gør nye dokumentformer som mikrofilm, at man kan have "et helt bibliotek i en håndtaske", som det formuleres. Denne voksende produktion af dokumenter stopper næppe og giver dokumentationen en helt central placering i samfundet.

Mens (folke)bibliotekerne forbliver "distributører af fortidens dokumentation", er forskningsbibliotekerne meget tættere på forskning og research og må således nærmere beskrives som dokumentationscentre.

Denne forskel er meget central for Briet. Hvor bibliotekarer mere arbejder ud fra en generel viden og med en mere teknisk tilgang til dokumenterne (generel dokumenthåndtering

og -formidling), arbejder dokumentalisterne meget mere specialiseret. Dokumentalisterne er dem, der med deres kulturelle specialisering i et specifikt fag mere arbejder med vidensanalyse og vidensproduktion i et mere dynamisk vidensunivers.

Det kan for mig være lidt svært at følge, hvorfor denne opdeling skal sættes så skarpt op. Men jeg vælger at tolke det, som en retorisk manøvre, der skal virke til at distancere dokumentalisterne fra de gammeldags bibliotekarer og samtidig et udtryk for en generel skarpere opdeling af faglige discipliner i 1951.

Med denne læsning fungerer teksten til gengæld som et stærkt manifest, der taler for en gennemgribende professionalisering af bibliotekarerne, og denne opgave som manifest klarer bogen rigtigt godt – også i dag over 50 år efter.

I denne engelske oversættelse er der ud over Briets tekst også samlet en biografi og en bibliografi over Briet samt en afsluttende diskussion og forklaring over Briets tekst. Sammen med de forklarende fodnoter, hjælper dette tilbehør med til at forstå den franske dokumentalistbevægelse og tiden teksten er skrevet i.

www.dbstud.dk/laeseklub/

